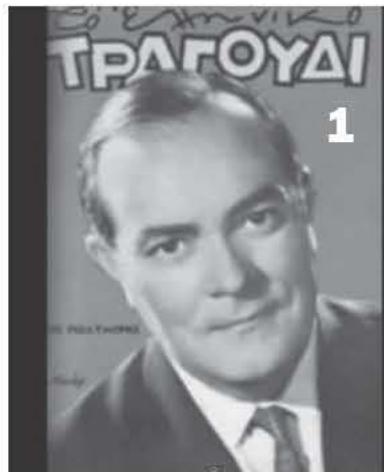


Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

## ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ



Φωτο-1: Ο Φώτης Πολυμέρης την εποχή που μεσουρανόσε  
Φωτο-2: Ο Συνθέτης του τραγουδιού Μιχάλης Σουγιούλ  
Φωτο-3: Το Μοναστηράκι φωτογραφία του 1950  
Φωτο-4: Μια άλλη όψη της Αθήνας τη δεκαετία του 50  
Φωτο-5: Νυχτερινή Χριστουγεννιάτικη κίνηση στην Αθήνα την δεκαετία του 50-60 που μεσουρανόσε το ελαφρό τραγούδι  
Φωτο-6: Ο στιχουργός του τραγουδιού Κώστας Κοφινιώτης



**Λίγες καρδιές αγαπούνε σαν τη δική μου καρδιά  
οι πιο πολλές σε ξεχνούνε μόλις περάσει η βραδιά  
μη θες να μου φύγεις ν' αλλάξεις φως μου σκοπό  
λίγες καρδιές αγαπούνε όπως εγώ σ' αγαπώ.**

## ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ 1955 ΕΓΙΝΕ ΣΟΥΣΣΕ, ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΕΙ ΑΚΟΜΗ

Αγαπητέ αναγνώστη καλημέρα.

Ξεκινήσαμε πριν αρκετές εβδομάδες αναφερόμενοι στο ελληνικό τραγούδι από πολύ παλιά για να φτάσουμε σήμερα να μιλούμε για την νεανική εποχή την δική μας.

Βρισκόμαστε στη δεκαετία του 1950-60 που σαν νέα παιδιά τότε ακούγαμε τα τραγούδια των χρόνων εκείνων. Είναι πολύ φυσικό να τα θυμόμαστε διότι μέσα από εκείνα τα τραγούδια φτιάχναμε τα δικά μας όνειρα, ημέρευ η ψυχή και η καρδιά χτυπούσε με διαφορετικούς παλμούς. Με τους παλμούς του έρωτα.

Μιλάμε για το ελαφρό τραγούδι. Διότι αυτό εξέφραζε την νεολαία της τότε εποχής, κοπέλες και αγόρια.

Εκείνη τη περίοδος έβγαλε χρυσές φωνές. Φωνές που ουχνά ακούγονται μέσα μας όταν ψιθυριστά βγαίνει από τα χείλη το παλιό το τραγουδάκι.

Δεν ήταν μόνο τραγουδιστές και οι τραγουδίστριες. Υπήρχαν οι στιχουργοί που εμπνέονταν τους στίχους και ύστερα οι συνθέτες που έντυναν τα λόγια με μελωδία.

Ακόμη μπορούμε να πούμε ήταν και οι μουσικοί που εκτελούσαν τις νότες.

\*\*\*\*

Γράφουν ορισμένοι ότι το ελαφρό τραγούδι μιλάει πάντα για τον έρωτα και τον πόνο της καρδιάς, λες και σε εκείνη την εποχή του 1950-60 δεν υπήρχαν κοινωνικά προβλήματα, όπως η φτώχεια, η ανεργία, που ήταν μάστιγες για την νεολαία της εποχής. Ναι υπήρχαν πολλά και οσβαρά κοινωνικά προβλήματα. Δεν μπορούμε να το αφιούμε πεπτισμένοι.

Όμως ο νέος, η νέα, πάντα σε κάθε εποχή, όταν βιώνει δύσκολες καταστάσεις γυρεύει μέσα από το τραγούδι να αποδράσει να λυτρωθεί, να ζήσει το όνειρο.

Και τα νιάτα δεν μπορούν να φτιάξουν όνειρα χωρίς τον έρωτα.

Κάποιος έγραψε πως «μέσα από το τραγούδι και το χτυποκάρδι του έρωτα ξεχνούσες την φτώχεια ακόμη και την πείνα. Τραγουδώντας λπομονούσαν προς στιγμή της βιοτικές ανάγκες τους».

\*\*\*\*

Διαλέξαμε για σήμερα ένα τραγούδι του 1955 σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται σαν η χρυσή εποχή του ελαφρού τραγουδιού.

Τίτλος του: «Λίγες καρδιές σ' αγαπούνε σαν τη δική μου καρδιά».

Οι στίχοι είναι του Κώστα Κοφινιώτη και την μουσική έγραψε ο Μιχάλης Σουγιούλ.

Το τραγούδισε για πρώτη φορά ο Φώτης Πολυμέρης.

Ξαναφέρνουμε στην μνήμη τους στίχους του τραγουδιού, που πολύ αγαπήθηκε και έγινε τότε σουζέ.

«Είναι η ζωή μας γιομάτι παγίδες/ λόγια, υποσχέσεις ποτέ μην ακούς/ Τι είναι ο κόσμος ακόμη δεν είδες/ έχεις να κάνεις με κακούς/

Μη σε ζαλίζουν τα λόγια τα πολλά/ άκου μονάχα την καρδιά σου/

Μονάχα αυτή δεν σε γελά/ μην κάνεις βήμα από κοντά μου».

«Λίγες καρδιές αγαπούνε σαν τη δική μου καρδιά/

Οι πιο πολλές σε ξεχνούνε μόλις περάσει η βραδιά/

Για αυτό μη θες να μου φύγεις, να αλλάξεις φως μου σκοπό/

Λίγες καρδιές αγαπούνε όπως εγώ σε αγαπώ».

\*\*\*\*

Οι στίχοι απλοί. Δεν αναφέρονται

σε κανένα κοινωνικό πρόβλημα. Και όμως μέσα από τα απλά λόγια του ερωτευμένου νέου προς την αγαπημένη του εκφράζεται ζωντανά η εικόνα της εποχής εκείνης, και προβάλλει ένα τότε σημαντικό κοινωνικό πρόβλημα.

«Είναι τα λόγια του κόσμου».

Αυτά τα «λόγια του κόσμου» πόσους έρωτες οκότωσαν, πόσοι νέοι και νέες αναγκάστηκαν να πνίξουν τον έρωτά τους για να αποφύγουν αυτό το τρομερό για την εποχή εκείνη: «Τι θα πει ο κόσμος».

Ο ερωτευμένος νέος εκλιπαρεί την αγαπημένη του: «Είναι η ζωή μας γιομάτι παγίδες... έχεις να κάνεις με κακούς» και της ζητά «να ακούει μονάχα την καρδιά της».

Πόσες νέες όμως είχαν την δύναμη την εποχή εκείνη να ακούσουν μόνο την καρδιά τους και δεν έπινξαν τον έρωτά τους, φοβούμενες για τα «λόγια του κόσμου»;

Αυτά για σήμερα. Την άλλη εβδομάδα και πάλι μαζί με θύμισες από παλιά και αξέχαστα τραγούδια.

Μπάμπης Ράκης